సహిత సహృదయాలు

అడుసుమిల్లి కమలాదేవి

ఆదివారం కావటంవల్ల తీరిగ్గా కాఫీ ముగించుకొని వరండాలో పడకుర్చీలో పడు కొని దిన పత్రిక చదువుకుంటున్నారు వేణు గోపాలరావుగారు. ఇంట్లో పని మనిషికి ఏదో పనులు పురమాయిస్తూ మధ్య మధ్య కేక లేస్తున్న ఇల్లాలి గొంతు కంచు గంటలా వినిపిస్తున్నది. కొడుకు రామం పీటుగా గుడ్డలు వేసుకొని ఆదివారమంతా ఇంకొక క్షణంలోనే గడిచిపోయిం దేమోనన్నంత ఆదుర్దాగా వెళ్ళిపోయాడు తన స్నేహితులను కలుసుకోటానికి. చిన్న కూతురు సరళ పెరట్లో విస్నజాజి పందిరి పక్కనేవున్న కనకాంబరం చెట్టు నుంచి పూలు కోస్తోంది. వంటింట్లోనుంచి వాళ్ళమ్మ కేక వేయడంతో పరికిణీ కుచ్చెళ్ళు పైకి పట్టు కొని వంటింట్లోకి ఒక్క పరుగు తీసింది. పేపరు చదువుకుంటున్న వేణుగోపాలరావుగారు ఇవన్నీ ఒక వైపు గమనిస్తూనే ఉన్నారు. పక్క గదిలో సంగీతపు మాస్టారు పెద్ద కూతురు రాధకు వయొలిన్ నేర్పుతున్నారు. ఆ వాయిద్యం శ్రోత్రపేయంగా వినిపిస్తున్నది.

రెండు సంవత్సరాల క్రితం పెళ్ళాంచేత పట్టు కొని ఆ వూరు వచ్చారు రాఘవయ్యగారు. వారికి గాత్ర సంగీతంలోను వయొలిన్ వాయిద్యం లోను మంచి ప్రావీణ్యం ఉంది. తన కూతురు రాధకు వయొలిన్ నేర్పించాలని వేణుగోపాలరావు గారి కోరిక. కాని ఎవ్వరూ నేర్పేవారులేక ఆ కోరిక తీరని కోరికగానే ఉండిపోయింది ఇంత కాలం. రాఘవయ్యగారి రాక ఆయనకు ఆనందం కలిగించింది. తన ఆశయం ఈవిధంగా రాఘ వయ్యగారి రాకవల్ల నెరవేరుటచే గోపాలరావుగారికి ఆయనపైన ప్రత్యేకమైయిన అభిమానం ఏర్పడింది. తన పలుకుబడితో మరికొన్ని పాఠాలు కుదిర్చారు గోపాలరావుగారు. అందువల్ల రాఘవ రావుగారికి గోపాలరావుగారంటే ప్రత్యేకమైన గౌరవం. ఒక్కరోజు కూడా నాగా లేకుండావస్తూ ఎలాగయినా రాధమ్మను వయొలిన్ వాయిద్యంలో ప్రవీణురాలిని చెయ్యాలి అనే ఉద్దేశంతో ఎంతో శ్రద్ధగా [illegible] చెపుతుంటారు. ఈవిధంగా నైనా గోపాలరావుగారికి తన కృతజ్ఞత తెలుపు

కోపాలని వారి ఆశయం. రాధమ్మ మురిసిపోయేవారు, దానికితోడు రాఘవయ్యగారి శ్రద్ధ ఆ దంపతుల కెంతో సంతృప్తి పరచాయి.

పాఠం ముగించి వరండాలో కొచ్చారు రాఘవయ్యగారు. "మీరు ఇంటికే వెళుతున్నారా మాష్టారు గారూ" రాఘవయ్యగారివైపు తిరిగి అడిగారు వేణుగోపాలరావుగారు. అవును అన్నట్లు వినయంగా తలవూపారు రాఘవయ్యగారు.

"నేనూ అటువైపే వస్తాను. ఆఫీసులో కొద్దిగా పనుంది కూర్చోండి" అని చెప్పి లేచి ఇంట్లోకి వెళ్ళారు వేణుగోపాలరావుగారు. చొక్కా తొడుక్కుని ఇంట్లో చెప్పి రాఘవయ్యగారితో బయలుదేరారు.

రాఘవయ్యగారి ఇల్లు హైస్కూలువున్న వీధిలోనే చివరగా ఉన్నది. తన హైస్కూలును ఏవిధంగా వృద్ధిలోకి తీసుక వచ్చిందీ ఆ విషయంలో తాను వహిస్తున్న శ్రద్ధ దానికి వూరి వారి సహకారము ఏవిధంగా సంపాదించినదీ చెపుతూ నడుస్తున్నారు వేణుగోపాలరావుగారు. తరువాత ఆ వూరు పంచాయితీ విషయాలు వూళ్ళోవాళ్ళ ఉంపోలు, వారి అంతస్థులు వారి ప్రస్తావనలో కొచ్చాయి. ఆ సందర్భంలో తన కుటుంబ విషయాలు చెబుతున్నారు గోపాలరావుగారు.

"ఆ పాత వయొలిన్ బాగాలేదట. క్రొత్త వయొలిన్ కొనిపెట్టమని మీతో చెప్పమని రాధ రోజూ అడుగుతూంటుంది" మాటల సందర్భంలో చెప్పుతూ అన్నారు రాఘవయ్యగారు. అంతవరకు మామూలు ధోరణిలోవున్న గోపాలంగారిలో మార్పు రాఘవయ్యను ఆశ్చర్య పరచింది. తను అనరాని మాట అన్నానేమో అని ఆలోచిస్తున్నారు రాఘవయ్యగారు.

ఆవేశంతో కూడిన నిట్టూర్పును విడిచి అన్నారు గోపాలంగారు. "ఆ వయొలిన్ వెనుక దాగియున్న గాథ తెలిస్తేగాని మీకు ఇంత తేలికగా ఈ మాట అనిపించదు. దానికి మా కుటుంబమునకున్న అనుబంధము మీకు తెలిసియుండుట ఎంతయినా మంచిది. పదవోను రండి ఆఫీసు రూములో కూర్చుందాం" అంటూ హైస్కూలు ఆవరణలోకి నడిచారు.

హెడ్మాష్టరుగారిని చూచి వారి ఆఫీసు గది [illegible] తెరచి వెళ్ళాడు ప్యూను. గోపాలంగారు తన సీటులో కూర్చున్నారు వారి ఎదురు కుర్చీలో కూర్చున్నారు రాఘవయ్యగారు. మాష్టారిగారివంక చూచి చెప్పటం ప్రారంభించారు గోపాలంగారు.

"మాధవ్ నా స్నేహితుడు. మా వీధి పక్క వీధిలో ఉండేది వాళ్ళ ఇల్లు. మధ్యతరగతి కుటుంబం. వాడి చిన్నతనంలోనే వాళ్ళమ్మ చనిపోయిందట. మాధవ్, వాళ్ళ నాన్న, అయిన చెల్లెలు ఉండేవారు. భర్త చనిపోవటంతో అన్నగారి పంచ చేరిందట ఆవిడ. ఇంట్లో ఆడదిక్కు అవసరం అవటంవల్ల తన చెల్లెల్ని ఆదుకోవలసిన బాధ్యత ఉండటంవల్ల ఆవిడను తన ఇంట్లోనే ఉంచుకున్నారుట. మాధవ్‌ని చిన్నప్పటినుంచి ఆవిడే పెంచిందట. మా రెండు కుటుంబాలమధ్య బంధుత్వము కూడ ఉంది. ఊహ తెలిసినప్పటినుండి ఇద్దరం ఎంతో స్నేహంగా ఉండేవాళ్ళం. మా స్నేహానికి ఏ విధమైన అడ్డంకిలేదు.

మాధవ్ తాతగారు వయొలిన్ బాగా వాయించే వారట. మా అయిదవఏట ఆయన చనిపోయారు. ఆయన ఎప్పుడయినా వయొలిన్ శృతి చేస్తే మేమిద్దరం ఆయన పక్కనే కూచుని వింతగా చూస్తూ వింటుండేవాళ్ళం. ఆయన ఇంట్లో లేనప్పుడు నేను, మాధవ్ దానిని వాయించాలని తాపత్రయ పడేవాళ్ళం. మాధవ్ ఉత్సాహంగా వాళ్ళ తాతయ్యలాగానే దానిని పట్టుకొని కమాన్ నటూ ఇటూ త్రిప్పుతుండేవాడు. నాకు ఆమాత్రం కూడ చాతనయ్యేదికాదు. వాడు వాయిస్తే శబ్దం బాగా వచ్చేది. దానికే మేమిద్దరం ఎంతో మురిసి పోయేవాళ్ళం. వాడు ఎప్పటికయినా వాళ్ళ తాతగారి లాగా వాయించగలడని నా కనిపించేది. ఆ మాట వాడితో అంటే వాడు నవ్వేవాడు ఎగతాళిగా. వాడు వయొలిన్‌లో గొప్ప విద్వాంసు డవుతాడని వాళ్ళ తాతగారు కూడ అంటూంటారు అప్పుడప్పుడు.

నేనూ, మాధవ్ అయిదవ తరగతి పాసవంగానే మా వూరికి రెండు మైళ్ళదూరంలోవున్న పట్నంలో హైస్కూల్లో ఫస్టుఫారంలో చేరాం. రోజూ ఇద్దరం కలిసి కాలువ గట్టుమీదుగా వస్తూండేవారం. ఇంటికి రావడంతోనే స్నానంచేసి బట్టలు వేసుకొని మాధవ్ వాళ్ళింటికి పరుగెత్తేవాణ్ణి. మేమిక ఏ ఆటల జోలికిపోయేవాళ్ళంకాదు. రోజూ ఒక గంటసేపు వయొలిన్ సాధనలో గడిపేవాళ్ళం. వాడు వాయిస్తూంటే నేను వింటూ ఉండేవాణ్ణి. మేము దానిని ఎంతో జాగ్రత్తగా వాడేవాళ్ళం కాబట్టి వాళ్ళింట్లోవాళ్ళు కూడ ఎట్టి అడ్డు పెట్టేవాళ్ళుకాదు. ఇంకా మా శ్రద్ధను వాళ్ళు ఆశ్చర్య పడేవాళ్ళు. తరువాత నేను భోజనానికి ఇంటికి వచ్చేవాడిని. వాడు భోంచేసి పుస్తకాలు తీసుకొని మా ఇంటికి వచ్చేవాడు. నేను, వాడు కలిసి చదువుకుంటుండేవాళ్ళం.

ఈవిధంగా ఐదారు సంవత్సరములు గడిచాయి. ఇద్దరం నాలుగవ ఫారంలో చేరాం. అప్పటి నుంచి సాయంత్రంవేళ వయొలిన్ తీసుకొని కాలువ గట్టుకు పోయేవాళ్ళం. అప్పటికి ఒక మోస్తరుగ వాయించుట నేర్చుకున్నాడు. వాడి శ్రద్ధే వాడికి తోడ్పడిందని చెప్పాలి. మాధవ్ ఆవిధంగా వాయిస్తూంటే నిజంగా నేనే వాయిస్తున్నంత పొంగిపోయేవాణ్ణి. నా కెంత ఆనందంగా ఉండేది వాణ్ణి నేను పొగడితే వాడికి కోపం వస్తూండేది. ఇలా ఎవరైనా ఎదురుగా పొగిడితే గర్వం పెరుగుతుందనేవాడు. ఇలా ఆనందంగా రోజులు గడిచాయి.

స్కూలు ఫైనలు పరీక్షలు వ్రాశాం. మంచి మార్కులతో పాసవుతామనే ధైర్యం ఉంది. సెలవు లన్నీ ఎంతో హాయిగా గడిపాం. పొద్దుటినుండి సాయంత్రంవరకు కాలువ గట్టునవున్న మామిడి తోటలోనే ఉండిపోయేవాళ్ళం ఒక్కోసారి. మధ్యాహ్నము మా పాలేరుచేత కారియరు పంపేవారు. అందులో వేసంకాలం అవటంవల్ల తోటనుండి కదల బుద్ధయ్యేదికాదు. మాకు తోడుగ వయొలిన్ ఉండనేవుంది. మా భవిష్యత్తును గురించి, ఇకముందు చదువును గురించి, ఆ కాలేజీలో వాతావరణం గురించి. ఏవిధంగా మా జీవితాల్ని రూపొందించుకోవాలో చర్చించుకునేవాళ్ళం. ఈవిధంగా ఎంతో హాయిగా సెలవులన్నీ గడిపేశాం. రిజల్ట్సు వచ్చాయి. అన్ని కాలేజీలకు ఇద్దరం అప్లై చేశాం. మా మేనమామ ఒకాయన వైజాగులో యూనివర్సిటీ కాలేజీలో లెక్చరర్‌గా ఉండేవారు. అక్కడ అయితే అన్నివిధాలా అనుకూలంగా ఉంటుందని మా నాన్న నన్ను వైజాగు పంపించారు. ఆర్థిక స్తోమతు లేకపోవడంతో అంతదూరం పంపి చదివించటానికి వెనుకాడారు మాధవ్ నాన్నగారు. అప్పుడే మా ఇద్దరి జీవితాలు వేరయ్యాయి. మేమనుకున్న దొకటి. ఇద్దరం ఒక కాలేజీలోనే చేరి ఒకరి కొకరం అండగా కృషిచేసి వృద్ధిలోకి రావాలని అనుకున్నాం. మాకు ఊహ తెలిసినప్పటినుంచి ఇంతవరకు ఒకరిని విడచి ఒకరం ఉండలేదు. అటువంటిది అప్పుడు విడిపోవడంతో ఎంతో బాధ కలిగించింది. నేను వైజాగు వెళ్ళే రోజు దగ్గర పడుతున్నకొద్దీ మా ఇద్దరికీ ఏదోగా ఉండేది. హాయిగా మాట్లాడుకోలేక పోయేవాళ్ళం. ఆరోజు నాకు బాగా జ్ఞాపకం. నన్ను సాగనంపటానికి స్టేషనుకు వచ్చాడు. ఇద్దరిలో ఎవరికి నోటివెంట మాట రాలేదు. [illegible] కళ్ళలో నీళ్ళుతిరిగాయి. అలాగే చూపులతోనే ఒకరికి ఒకరం వీడ్కోలు చెప్పుకున్నాం. తరువాత మాధవ్ బందరు కాలేజీలో చేరాడు. మా ఇద్దరి మధ్య ఉత్తరాలు నడుస్తూండేవి. వాడు వ్రాసిన ఉత్తరం చదువుతుంటే మా లోపల ఎదురెదురుగా కూర్చుని మాట్లాడుకొంటున్నట్టే అనుభూతి పొందేవాణ్ణి." చెప్పటం ఆపి రాఘవయ్యగారివంక చూచి "ఏమండీ మాష్టారుగారూ వింటూన్నారా" అని అడిగారు గోపాలంగారు.

ఒకరి భుజాలమీద ఒకరు చేతులు వేసుకొని రోడ్డుమీద నడుస్తూ చిన్న చిన్న రాళ్ళను కాళ్ళతో తన్నుతూ సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ పోతున్న వారిద్దరినీచూచి నాగన్న, గోపాలంగారి అన్యోన్య స్నేహాన్ని మనసులో స్మరించుకుంటున్నారు రాఘవయ్యగారు. గో[illegible] ప్రశ్నతో తన ఆలోచనలనుండి తేరుకొని చెప్పమన్నట్టు చూచారు రాఘవయ్యగారు.

గోపాలంగారు తిరిగి చెప్పటం ప్రారంభించారు. "సెలవులకు ఇంటికి వెళ్ళినప్పుడు ఇద్దరం కలుసుకుంటుండేవాళ్ళం. అక్కడ ఉన్నన్నాళ్ళు కాలేజీ విషయాలు, చదువుల విషయాలు గురించి మాట్లాడుకుంటుండేవాళ్ళం. బందరులో ఒకరి దగ్గర సాయంత్రం వేళల్లో వయొలిన్ నేర్చుకునేవాడట. వాడు పట్టుదల సడలకుండ అభ్యసిస్తున్నందుకు ఆనందించాను. ఎలాగయినా కష్టపడి తన తాతగారిలా మంచిపేరు గడించాలని వాడి ఆశయం. అందుకు నే నెప్పుడూ వాణ్ణి ప్రోత్సహించేవాణ్ణి. ఆలాగే రోజులు, సంవత్సరాలు గడిచాయి. నేను ఆనర్సు చదువుతున్నాను. మాధవ్ బందరులోనే బి. ఏ. ఫైనల్ ఇయర్ చదువుతున్నాడు. దసరా సెలవులకు నేను ఇంటికి వెళ్ళాను. అప్పటికి రెండు రోజులముందే మా ఇంటికి చేరాడట. ఆ సాయంత్రము వాళ్ళింటికి వెళ్ళాను. అక్కడ మనుమగ నాకు దర్శనమిచ్చింది

వాడు ప్రాణంగా చూచుకుంటున్న వయొలిన్. ఆ రోజు వాడి ప్రవర్తన నాకు వింతగా తోచింది. ఎప్పుడూ నవ్వుతూ కబుర్లుచెప్పే మాధవ్ ఎందు వల్లో ముభావంగా ఉన్నాడు. అప్పటికి నాకు తెలియకుండ కప్పివుచ్చుతూ, "ఏరా వేణూ! పొద్దున వచ్చావుటగా! కులాసా! అలా తోటవైపు వెళదాం పద" అని తన వయొలిన్ తీసుకొని బయలుదేరాడు. మళ్ళీ ఇన్నాళ్ళకు వాడి వయొలిన్ వినే

వ్యధిత హృదయాలు

అవకాశం లభించినందుకు సంతోషం కలిగింది. ఇప్పుడు శాస్త్రీయ సంగీతం అభ్యసిస్తున్నందు వల్ల ఇంకా బాగా వాయించగలడని ఊహించుకుంటూ వాడి వెంట బయలుదేరాను. ఇద్దరం కాలువ గట్టుకువచ్చి ఎప్పుడూ కూచుండే చోటనే కూచున్నాం. మాధవ్‌ను మామూలు పరిస్థితికి

తీసుకురావాలని నేనే నా యూనివర్శిటి విశేషాలు అక్కడ యూనివర్శిటీలో నేనేవిధంగా ముఖ్యపాత్ర వహించింది, అందులోనే ఎదుర్కొన్న పరిస్థితులు, వాటిని దాటేందుకు మా ప్రొఫెసర్లు ఏవిధంగా తోడ్పడిందీ అన్ని విషయాలు వాడితో చెపుతూంటే వాడు ఊ కొడుతున్నాడు. అదే వేరొకప్పుడయితే నాకు ఎన్నో సలహాలిచ్చి మధ్య మధ్య ఎదురు ప్రశ్నలువేస్తూ నన్ను ఉక్కిరి

మీరు ఉతికే బట్టలన్నియు మెరిసే తెల్లగాను, పరిశుభ్రంగాను వుంటాయి! సర్ఫ్‌యొక్క ఉతికే అధిక శక్తివల్లనే! ముద్దల కొలదీ నురగ! మీ చీరలు, వోణీలు, షర్టులు, పిల్లల బట్టలు ...ప్రతీదీ అమిత తెల్లగాను, అతి శుభ్రంగాను వుంటుంది. సర్ఫ్‌తో ఇంట్లో ఉతుకోండి!

సర్ఫ్ అమిత తెల్లగా ఉతుకును

SU.38-140 TL

హిందుస్థాన్ లీవర్ ఉత్పత్తి

తిరస్కృతి చేసేవాడు. ఇక లాభంలేదని తను అభ్యసిస్తున్న వయొలిన్ వినిపించమని కోరాను.

అప్పుడు మాధవ్ పక్కనున్న వయొలిన్ తీసుకొని దానిని చూస్తూ అన్నాడు. "వయొలిన్ వినిపించలేను. కాని దాని వెనుకవున్న గాథ వినిపిస్తాను. నేను చెప్పేది విని నా కోరిక నెరవేరుస్తానని మాట యియ్యి" అని చెయ్యి చాపాడు. వాడి ప్రవర్తన నాకు వింతగా తోచింది. ఏదో పెద్ద వేదాంతిలా గంభీరంగా మాట్లాడుతున్నాడు. తన కోరిక నేను కాదననే దృఢ విశ్వాసం వాడి కళ్ళలో ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తోంది.

"ఆ విషయంలో నీ కనుమాన మెందుకొచ్చింది మాధవ్? నామీద నీకామాత్రం నమ్మకంలేదా. నాకు తెలిసినంతవరకు ఇదివరకెప్పుడూ నీ మాట కాదనలేదునేను. ఇకముందు కాదనటం కూడ కాని పని. నా స్నేహాన్ని నీవు శంకిస్తున్నావంటే నాకు బాధగా ఉంది" అని వాడి చేతిని నా చేతిలో నొక్కుతూ అన్నాను నేను.

అపుడు మాధవ్ నా కళ్ళలోకి నిశితంగా చూస్తూ అన్నాడు.

"నీవు వినబోయే విషయం, నేను కోరే కోరిక అంత తేలికవికావు రవీ. కాని ఇంతకాలం ఈ ఒక్క విషయం నీకు చెప్పకుండ దాచినందుకు నన్ను క్షమించు. ఏమయినా ఈనాడు నీకు వివరించి నీ సహాయం అర్థిస్తున్నాను. నేను చెప్పేది విశ్వసించి నా కోరిక నెరవేరుస్తావనే ఈ నిర్ణయానికి వచ్చాను."

అపుడు నేనన్నాను. "నీ నిర్ణయానికి ఆనందిస్తున్నాను. అయినా నామీద నీకు నమ్మకం ఎందుకు సన్నగిల్లిందో అర్థం కావటంలేదు! నీవు చెప్పే విషయం, నీ కోరిక ఎటువంటి పరిస్థితులలోను కాదనని నీమీద, మన స్నేహం మీద ఒట్టువేసి చెపుతున్నాను." అన్నాను. అప్పుడన్నా వాడికి నామీద పూర్తి నమ్మకం కలుగుతుందేమోనన్న ఆశతో.

ఆ మాటలు వాడి కెంతో తృప్తి నిచ్చాయి. హాయిగా, తృప్తిగా గాలి పీల్చుకొని చెప్పటం ప్రారంభించాడు.

"నేను బందరు వెళుతూ నా వయొలిన్ కూడ నా వెంట తీసుక వెళ్ళాను. ఎలాగయినా సాధనచేసి మా తాతగారిలా నేను సాధించాలని అనుకునేవాణ్ణిగదా! నా హాస్టలుకు రెండు ఫర్లాంగుల దూరంలో కాలేజీకి వెళ్ళేదారిలో ఒక సంగీతం మాష్టారుగారు ఉంటున్నారు. వారికి వయొలిన్‌లో మంచి ప్రావీణ్యం ఉందని తెలియడంవల్ల ఒక రోజు వారిని కలుసుకొని నా కోరిక తెలియ పర్చాను. వారు సంతోషంతో అంగీకరించారు. ఆ రోజునుంచి వారి దగ్గర సాధన మొదలెట్టాను. రోజూ సాయంత్రం ఆరు గంటలకు వెళ్ళేవాడిని. నాకు వచ్చిన ఆ కొద్ది సంగీతం వారికి వినిపించాను. స్వయంకృషితో ఆమాత్రం సాధించగలిగి నందుకు ఆయన ఎంతో ఆనందించారు. నేను [illegible] త్వరలో అభివృద్ధికి [illegible] చేశారు. అలాగే ఒక నెల గడిచింది. ఒకరోజు మామూలుగా వారింటికి వెళ్ళేసరికి [illegible] అమ్మాయి వారి [illegible] నేర్చుకుంటున్నది. నేను వెళ్ళేసరికి గడపలోనే ఆగిపోయాను. నన్ను చూసి వరండాలో లోపలికి రమ్మని పిలిచారు మాష్టారుగారు. నేను వెళ్ళి వారి పక్కనే కూర్చున్నాను.

"ఇతను మాధవ్! నా దగ్గర వయొలిన్ నేర్చుకుంటున్నాడు. ఇక్కడే కాలేజీలో చదువుతున్నాడు" అని మాష్టారుగారు నన్ను ఆ అమ్మాయికి పరిచయం చేశారు. నావైపు చూసి నాకు నమస్కరించింది. నేను అప్రయత్నంగానే నమస్కారం చేశాను. అదే మొదటి అనుభవం కావటంవల్లనే నేమో ఆమె కళ్ళలోకి సూటిగా చూసేసరికి ఏదో షాక్ తగిలినట్లయింది. పదహారు సంవత్సరాలుంటుంది. చక్కని [illegible]. అన్నింటిని మించి అందమయిన ముఖం ఒకసారి చూస్తే చాలు మరచిపోలేనంత అందంగా ఉంటుంది. ఆ అనుభూతినుంచి తేరుకోకముందే తిరిగి షాక్ తగిలినట్లయింది నాకు ఆమె మాటలతో "మరి వారిని నాకు పరిచయం చేశారుకాని నన్ను వారికి పరిచయం చేయలేదేం మాష్టారూ" అంది చిలిపిగా నవ్వుతూ నా వైపు ఒకసారి చూసి. "అమ్మ! కేం? రామనాథంగారి ముద్దుల కూతురు నాయనా! పేరు సుశీల. చలాకిపిల్లని వేరే చెప్పనక్కరలేదనుకుంటా. చాల చక్కగా పాడుతుంది. ఇక్కడే హైస్కూలులో చదువుకుంటూంది. చాలా అమ్మా! ఇంకా ఏమైనా చెప్పమంటావా" అని నవ్వుతూ అన్నారు మాష్టారుగారు. "ఆ వివరాలు చాలు మాష్టారుగారూ! ఇప్పటికే చాల వివరాలు చెప్పేశారు" అని [illegible] ఆ అమ్మాయి సిగ్గుతో తలదించేసుకుంది.

మాధవ్ చెప్పటం ఆపి నా వంక చూశాడు. నాకు వాడు చెప్పే విషయాలు చాల కుతూహలం కలిగిస్తాయి. వాడి జీవితంలో ప్రవేశించిన ఆ అమ్మాయి [illegible] ఇంకా తెలుసుకోవాలనే ఉత్సాహంతో చెప్పమని అడిగాను. వాడు తిరిగి చెప్పటం ప్రారంభించాడు.

"ఆవిధంగా నాకు పరిచయమయిన వ్యక్తి సుశీల. రోజూ నేను వెళ్ళేటప్పటికి సుశీల పాఠం చెప్పుకుంటూ ఉండేది. చాల చక్కగా పాడుతుంది. ఆమె పాట ఎంత విన్నా ఇంకా వినాలనిపిస్తుంది. తన పాఠం కాగానే సుశీల వెళ్ళిపోయేది. ఆయన నాకు పాఠం చెప్పేవారు. అందువల్ల రోజూ సుశీల పాట విన అవకాశం లభించేది. ఒకరోజు సుశీల ఒక కృతి సాధన చేస్తోంటే ఆమె పాట కనుగుణంగా వయొలిన్ వాయించమని నన్నడిగారు. నేను బిత్తరపోయాను. ఆ క్షణంవరకు నేనెప్పుడూ పరాయివాళ్ళ దగ్గర వయొలిన్ పట్టుకొని ఎరుగనుకదా! అందులో ఒక ఆడపిల్ల ఎదురుగా ఆమె పాట కనుగుణంగా వాయించమనేసరికి నా గుండె దడదడ లాడింది. అపుడు నా పరిస్థితి గమనించిన మాష్టారుగారు "బాబూ ఇక్కడ పరాయివారెవరూ లేరు ఇవాళ సుశీల పాటకు వాయించకపోతే రేపు [illegible] ఎలా వాయిస్తాం" అని అన్నారు. ఆమె కూడ ఆశక్తి చూపటంతో ఇక నాకు తప్పలేదు. ఏదో మొదట కొద్దిగా తడబడ్డా తరువాత మాష్టారి మెప్పు పొందాను. అంతేనా సుశీల మెచ్చుకోలు చూపుతో నేనెంతో పొంగిపోయాను. ఆరోజు నుండి రోజూ నేను వయొలిన్ వాయిస్తే సుశీల పాడటం, మాష్టారి మెప్పు పొందటం అలవాటయింది. ఎపుడయినా సుశీల ఒక్కరోజు రాకపోతే నాకు తోచేదికాదు. సరిగా వయొలిన్ [illegible]

30 వ పేజీ చూడండి

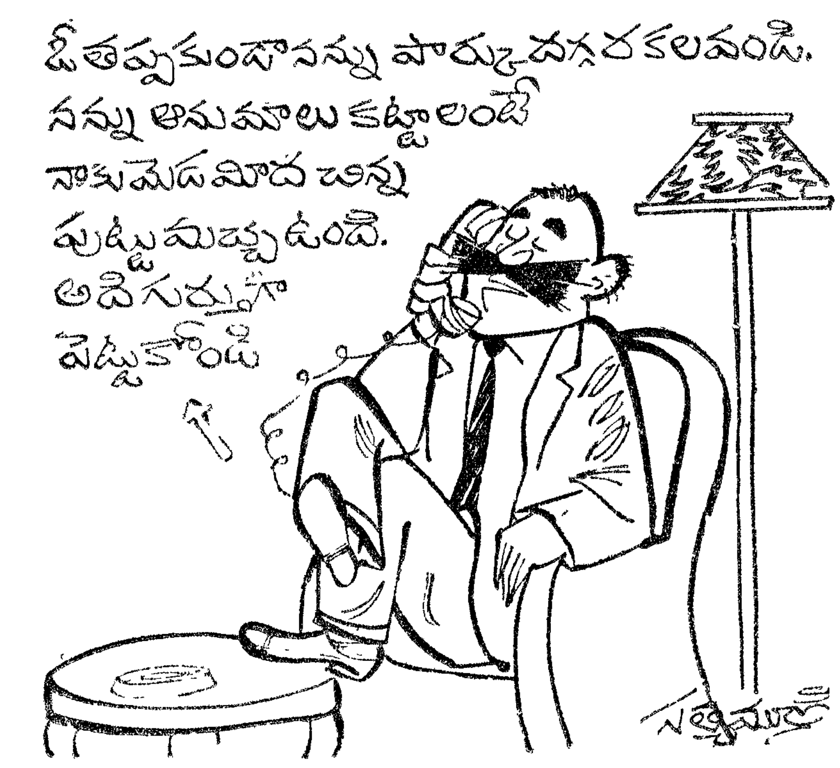

చేయలేకపోయేవాడిని. అంతకుముందు రోజుల్లో, సుశీల పాడిన పాటలు వాటికి నేను రాయించిన పరిచయ వాక్యం నా మనసులో [illegible] [illegible] [illegible] నా [illegible] [illegible] సుశీల [illegible] చేయగలిగే సమయాన్ని [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] స్వంతంగా [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] లేక ఏమీ తోచేదికాదు. ఏవేవో ఆలోచనలు [illegible] మునుగుతుండేవాడిని. సుశీల కూడ నా విష యంలో అంత [illegible] చూపించేది. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] అప్పుడే ఒకటి రెండు బహిరంగ [illegible] నా పాట [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] దాంతో నాకు సుశీల వాళ్ళ కుటుంబం తో కూడ [illegible] నా [illegible] [illegible] ఒక్కొ [illegible] దానితో సుశీలతో ఎంతో సాన్నిహిత్యం [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] సుశీల పాట [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ఒకరోజు [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

వ్యధిత హృదయాలు

19వ పేజీ తరువాయి

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] గుమ్మం దగ్గర [illegible] అంది.

"నిన్న రాలేదేం బాబూ! నువ్వు రాలేదని నిన్న సుశీల కూడ పాట పాడలేదు! మీ పాట వినటానికి లేక నిన్న మాకు ఏమీ తోచలేదు" అని.

"తలనొప్పిగా ఉండి రాలేదండి" అన్నాను. అంతే! నేను వద్దన్నా వినకుండా వేడి వేడి కాఫీ తెచ్చి [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] అంత. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] నేను రాలేదని సుశీల పాట [illegible] ఆవిడ అనటంతో సుశీల పరిస్థితి కొంత అర్థం చేసుకున్నాను. [illegible] అంతట్లో నేను [illegible] [illegible] [illegible] ఆ మరునాడు సుశీలను అడిగి తరువాత ఆమె తల్లిదండ్రులతో నా అభిప్రాయం [illegible]

నాయనమ్మగారు కాఫీ తీసుకు వచ్చింది. ఆమె అందించి వెళ్ళిపోయాక వేడి వేడి కాఫీ పూర్తి చేశాను. అప్పు డు [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ఎందుకో మాట [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

"సుశీలా ఇవాళ నీతో ఒక ముఖ్య విషయం మాట్లాడాలనుకున్నాను" అన్నాను.

"ఏమిటి మాధవ్" అంది కళ్ళలోకి సూ టిగా చూస్తూ.

వెంటనే నా అభిప్రాయం వెలిబుచ్చాను.

"ఇన్నాళ్ళకు నీకు [illegible] మాధవ్!" అంది పక్కనే ఉన్న వయొలిన్ తీసుకొని [illegible] [illegible]

[illegible] నా ఆనందానికి అంతులేదు. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ఉండిపోయాను." తన వయొలిన్ వంకకు దృష్టి మరల్చి చెప్పటం ఆపేడు మాధవ్. ఆ వయొలిన్ వెనుక ఇంత గాథ దాగి ఉందా అని ఆశ్చర్యం కలిగింది నాకు. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] వయొలిన్. ఇప్పుడా వయొలిన్ తన ప్రభావంతో ఇంకొక [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] అని [illegible] [illegible] గారు.

అప్పుడు [illegible] [illegible] అన్నాను.

"ఆ వయొలిన్ మీ ఇద్దరి జీవితాలలోనూ ప్రముఖ పాత్ర వహించింది గోపాలంగారూ, మీ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] కేంద్రీకరించుకొని [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] మాధవ్ గారి విషయంలో ఇంకా గొప్ప స్థానాన్ని ఆక్ర మించింది. వారి జీవితానికి ఒక వరవడిని సృష్టించింది. [illegible] [illegible] [illegible] ఆ సాధనలో [illegible] [illegible] చేసింది. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ఆయనకు సహృదయు లైన కుటుంబంలోని వారి [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] సుశీలను జీవిత భాగ స్వామిగా [illegible] చూడండి గోపాలంగారూ! నిజంగా మాధవ్‌గారి జీవితంలో ఆ వయొలిన్ ప్రాముఖ్యత ఎంత ఉందో [illegible] [illegible] దాని విలువ తెలుస్తోంది" అని అన్నారు.

అవునన్నట్లు తలూపి తిరిగి చెప్పటం ప్రారం భించారు గోపాలంగారు.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] రక్తవర్ణాన్ని దాల్చిన [illegible] [illegible] చూస్తూ చెప్పటం ప్రారంభించాడు మాధవ్.

"ఆదివారం ఉదయం [illegible] గంటలకల్లా సుశీల వాళ్ళింటికి వెళ్ళాను. రామనాథంగారు [illegible] కాఫీ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి

విరామకాలంలో ఇంటిలో పోస్టల్ ట్యూషన్ద్వారా హోమియోపతి చదివి, గవర్నమెంటు రిజిష్టర్డు కాలేజిద్వారా డిప్లొమా పొందండి.
ప్రాస్పెక్టస్ ఉచితం. వెంటనే వ్రాయండి:
Indian Homoeopathic College,
(APW), JULLUNDUR CITY

సలహా

కోల్పోయిన ఆనందం, బలం, శక్తిని తిరిగి యిచ్చేందుకు ఆహ్లాదకరమైనది. నరాల బలంకు పైపూతకు వాడే తైలం. 1 సీసా రు 11-50 స్పెషల్ రకం అర్జంటు గుణంకు రు. 27/- ఎడ్రస్సు పంపుతూ జవాబుకు కవరు పంపాలి.
డాక్టర్ రత్నం సన్స్,
Sex Specialists (Estd 1904)
ఆజంపురామార్కెట్ వద్ద, మలకపేట బిల్డింగ్స్
హైదరాబాద్-24 (ఆంధ్ర ప్రదేశ్)

పెప్స్ గొంతు మరియు
గుండె బిళ్ళలను
మీరు
సేవించేయడం
మీ దగ్గు త్వరితంగా పోవును
పెప్స్ తక్షణ నివారణను గణించి క్రములను నిర్మూలించును.

ఇందులో హానికర ఔషధులు లేవు పిల్లలకు నిరభ్యంతరంగా ఇవ్వవచ్చును.
రొమ్ము పడిశెములకు, గొంతు నొప్పి, పడిశెము, అధిక కఫము జలుబులకు, దగ్గులను త్వరితంగా నివారించును
మందుల వ్యాపారులందరివద్ద అమ్మబడుచున్నవి
టి. ఇ. ఫుల్‌ఫోర్డ్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.

స్టాకిస్టులు : ఆంధ్రప్రదేశ్ : మెస్సర్స్ వినోద్ కెం., పి. ఓ. బాక్స్ 148 హైదరాబాద్-12

వ్యథిత హృదయాలు

లోగా సుశీల వాళ్ళఅమ్మ కాఫీ తెచ్చి వెళ్ళిపోయింది ఇక అదే అవకాశం అనుకొని అసలు విషయాన్ని అతి ప్రయత్నంమీద ఆయనతో చెప్పేశాను. అంతే నాకు ఆశాభంగమే అయింది.

"నీ వటువంటి ఉద్దేశంతోనే మా పరిచయానికి పాకులాడావని నేననుకోలేదు. మాకు మగ పిల్లలులేని లోటు తీర్చావని ఆనందించాం. మాకు ఒక్కగా నొక్క కూతురు కావటంవల్ల ఏవో ఆశయాలు ఉంటాయి. నీవు చాలా తొందర పడ్డావు మాధవ్! ఇదే వేరొక కుర్రాడయితే ఏవిధమైన అత్యాచారానికి పాల్పడేవాడో. నీవు కాబట్టి నీ కోరిక నా ఎదురుగానే వెల్లడి చేయటం నీ మంచితనం అని నిరూపిస్తోంది.

"ఇంతకాలం మా కొడుకులాగా నిన్ను ఆదరించాం. నిన్ను అల్లుడిగా చేసుకోవాలని నే నెప్పుడూ తలంచలేదు. అటువంటి ఊహను మనసులోనికి రానిచ్చి మేమూహించుకుంటున్న మన ఈ పవిత్రమైన అనుబంధాన్ని కళంకితం చేయకు మాధవ్" అని అన్నారు ఎంతో సౌమనస్యంతో. "నేను నిజంగా పొరబడ్డానురా వేణూ! వారు నా ఎడల చూపిస్తున్న ఆదరం, ఆప్యాయత ఆసరాగా తీసుకొని వెనుక ముందులాడక నిర్భయంగా అడిగి వారి మనసుకు బాధ కలిగించానురా! నన్ను తమ సుశీల తోబుట్టువులా చూసుకుంటున్నామని ఆయన ఎంతో బాధతో అన్నారో ఇంతవరకు నా చెవుల్లో ప్రతిధ్వనిస్తున్నాయిరా ఆ మాటలు".

ఆ మాటలు చెపుతూ ఎంతో బాధ పడ్డాడు. కళ్ళలో నీళ్ళు నిలిచాయి. ఆ స్థితిలో వాడి ముఖం చూడలేకపోయాను నేను నాకే ఎంతో బాధ అనిపించింది. తనకు తాను సర్దుకుని తిరిగి మొదలెట్టాడు వాడు.

"కుండెడు పాలల్లో ఒక విషపు బొట్టు వేసినట్లయింది. నేను రామనాథంగారితో నా కోరిక వెల్లడి చేయటం. ఎంతో హాయిగా, ప్రశాంతంగా కులాసాగా గడిచిపోతున్న నా జీవితాన్ని స్వహస్తాలతో ముళ్ళకంచెలోకి తోసుకున్నట్లయింది. "నే నీ విషయం మాడో సుశీలకి తెలియనివ్వనని మాట ఇస్తున్నాను. నీకేం బెంగపెట్టుకో. నువ్వెప్పటిలా మా ఇంటికి వస్తూ, మా ఇంట్లో వ్యక్తిగా మసలుతానని మాట ఇవ్వు" అని నా దగ్గర మాట తీసుకున్నారు రామనాథంగారు. వేరొకరయితే ఎంతో కోపంతో దూషించి మరొకసారి గడప తొక్కొద్దని బయటికి గెంటేవారు. కాని వారు మాట్లాడిన విధం, ప్రవర్తించిన తీరు వారి వ్యక్తిత్వపు విలువను బుజువు చేసింది. అప్పుడే నన్ను వారు తగిన రీతిగా శిక్షించినా బాగుండేదేమో! నా బుద్ధి తక్కువపనికి వారు బాధ పడటం నాకు రంపపు కోత వేణూ! ఏం మాట్లాడలేకపోయాను. మౌనంగా రూముకు తిరిగి వచ్చేశాను. నా మనసు మనస్సులో లేదు. నా ముఖం వారికి చూపలేకపోయాను. మర్నాడు మాస్టరుగారి దగ్గరకువెళ్ళి, వారితోను, సుశీలతోను చెప్పి రాత్రే బయలుదేరి వచ్చేశాను. ఆ పరిస్థితుల్లో ఆ ఊళ్ళో ఉండ బుద్ధికాలేదు. అందులో ఈ కలతలు కలసిరావటం కూడ నా అదృష్టమని చెప్పాలి. లేకపోతే రామనాథంగారిని సమాధానం పర్చటం కష్టం."

చెపుతున్నవాడు కాసేపు ఆగి తిరిగి చెప్పటం ప్రారంభించాడు మాధవ్

"వారు చూపిన అభిమానానికి వేరొకవిధంగా రూప కల్పన చేసుకున్నాను వేణూ! లేకపోతే అంత ధైర్యంగా వెనుక ముందు ఆలోచించకుండ అడిగి ఉండేవాడ్నికాదు. వారి ప్రమేయం లేకుండ సుశీలనే అడిగి వివాహం చేసుకుందామనుకున్నాను అదే జరిగిఉంటే ఆ తల్లిదండ్రులు ఎంత క్షోభతో కుమిలిపోయేవారో ఆ రోజు రంగనాథంగారు మాటాడిన తీరే చెపుతున్నది. ఆ ఊహ మనసులో రాగానే సరికే ఒళ్ళు జలదరించింది. నా కోరిక నాకే అసహ్యమనిపించింది. సుశీలను సోదరిగానే ప్రేమిస్తాను వేణూ! అవిధమైన అనుబంధము ఎంతో పవిత్రమైనది. ఆ తల్లిదండ్రుల కోరిక కూడ నెరవేరుతుంది. నా దృఢ నిశ్చయం కొంత ఊరట కల్గించింది నాకు.

"కాని వేణూ! అంతగా నన్ను ఆకర్షించిన సుశీల వేరొకరి హస్తగతం కావటం నేను సహించలేను. కనీసం ఊహించలేకుండా ఉన్నాను. అదే జరిగితే మరుక్షణంలోనే ఈ ప్రపంచంనుండే నిష్క్రమిస్తాను."

ఎంతో బాధ పడుతూ అన్నాడు మాధవ్ ఆ విషయం వాడి మనస్సు నెంతగా గాయపరచిందో ఆ మాటల్లోనే వ్యక్తమవుతున్నది మాస్టరుగారూ. వాడు చెపుతుంటే నాకే బాధనిపించింది. పగవాడికయినా కూడదనిపించింది అటువంటి నా ప్రాణ స్నేహితుడయిన మాధవ్ అంతగా బాధ పడుతుంటే నా హృదయం క్షోభిల్లింది. నా రెండు చేతులు తన రెండు చేతులలోనికి తీసికొని ఆశాభావంతో నా కళ్ళలోకి చూస్తూ అన్నాడు మాధవ్

"నా కోరిక నెరవేర్చు వేణూ ఏవిధంగా చూసినా సుశీలలో లోపం కనిపించదు. నా మాటలు నమ్ము. నీ అంతస్తుకు తగిన కుటుంబం. నీవు కోరితే తప్పక అంగీకరిస్తారు సంతోషిస్తారు కూడా నీవు సుశీలను వివాహం చేసుకోవాలి వేణూ!" నేను ఏమీ మాట్లాడలేకపోయాను. అనేకమైన ఆలోచనలు నన్ను సతమతం చేస్తున్నాయి. ఏదీ నిర్ధారణ చేసుకోలేకపోయాను. మాధవ్ చెప్పిన విషయాలే మనసులో మెదులుతున్నాయి. ఏదో స్వార్థాన్ని మనసులో దాచుకొని నన్ను నా స్నేహబంధంతో కట్టి పడేసి, మాటలతో మభ్యపెట్టి తన కోరిక నెరవేర్చుకునేవాడు మాధవ్. నిజంగా మాధవ్ అటువంటివాడని భావిస్తే నన్ను నేను మోసం చేసుకున్నట్లవుతుంది. గడచిన కాలంలో నా కెన్నో విధాల సహాయం చేశాడు నేనంటే ప్రాణం ఇస్తాడు. అటువంటి మాధవ్ నన్ను మోసం చేస్తాడంటే పొరబడటమే అవుతుంది. నేను వాడికోరిక నెరవేర్చి వాడి మనసుకు సంతృప్తి కలిగించటం నా కనీస ధర్మంగా భావించాను. ఈ విధమైన ఆలోచనలతో సత

కాని వస్తున్న నన్ను మాధవ్ మాటలు స్వస్థత లోనికి తీసుకు వచ్చాయి.

"ఏరా వేణూ, నేను విపరీతమైన కోరిక కోరి కోరాని సంశయిస్తున్నావా? స్కూలు చదువు తిగిన నాటినుండి మనం స్నేహితులం, సన్నిహితులం. మనకిద్దరికి ప్రాణమైన ఈ వయొలిన్‌వల్ల నాకు సన్నిహితురాలయింది సుశీల. నాకీ ప్రపంచంలోవున్న ఒక్కగా నొక్క ప్రాణ స్నేహితుడివి నువ్వు. నీకన్ని విధాల తగిన సుశీలను చేపట్టి నా మనస్సుకు తృప్తి కలిగించు—నా ఈ ఒక్క కోరిక నెరవేర్చరా వేణూ, నా మాట కాదనకు..." ఇక మాట్లాడ లేకపోయాడు మాధవ్. వాడి గొంతు దుఃఖంతో పూడుకుపోయింది.

ఇంత ప్రాధేయపడుతూ అడుగుతుంటే వాడి కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి. గొంతు బొంగురుపోయింది. వాడి మనోవేదన అర్థం చేసుకున్నాను. వాడి కోరిక నెరవేరిస్తేనే వాడికి తృప్తి. అప్పుడే మాధవ్ తిరిగి మనిషి కాగలడు. ఏ పరిస్థితిలో నయినా ఎవరు ఎదురయినా వాడి కోరిక తీర్చాలని నిశ్చయించుకున్నాను. నేను ప్రమాణం చేస్తూ అన్నాను.

"సుశీల నాదవుతుంది. సుశీలను నానుంచి ఎవ్వరూ వేరు చెయ్యలేరు. నీ కోరిక తీరుతుంది మాధవ్" ఉద్వేగంతో అనేశాను.

అనాడు ఎంత ఉద్వేగంతో ఆ మాటలు అన్నారో రాఘవయ్యగారితో చెప్తున్న వేణుగోపాలం గారు ఇప్పుడూ అంత ఉద్వేగంతోనే మాట్లాడారు.

వేణుగోపాలం, మాధవ్‌గారల స్నేహం, అందులోని పవిత్రత రాఘవయ్యగారిని ఆశ్చర్యపరిచాయి. మాధవ్‌గారి కోరికలోని ప్రాముఖ్యత అర్థం చేసుకున్నారు. జీవితంలో తనకు దక్కకోలేని ఒక్కగానొక్క ప్రాణమిత్రుడు గోపాలంగారికి తన జీవితంలో ప్రవేశించి తనతో చెప్పుకోతగ్గంత సన్నిహితం ఏర్పరచుకొని తన్ను ఎంతగానో ఆకర్షించిన సుశీల తనకు లభించకపోయినా మిత్రుడు గోపాలంకి లభించాలని కోరిక. అందులోనే తను సంతృప్తి పొందాడు. తన మిత్రుడి సుఖమే తన సుఖంగా భావించాడు. దానికి తగ్గట్లుగా తన మిత్రుడిచే ప్రేమింపబడ్డ పడతిని గోపాలంగారు చేపట్టడం నిజంగా వీరిద్దరిది ఎంత విలువయిన స్నేహమో, ఎంత నిష్కళంక హృదయాలో అనుకున్నారు. తన ఆలోచనలనుండి తేరుకొని వేణుగోపాలంగారితో అన్నారు.

"అయితే సుశీలమ్మగారు అంత చక్కగా పాడగలరన్నమాట" ఆయన మాటల్లో ఆసక్తి తొంగిచూసింది.

అపుడు గోపాలంగారు అన్నారు.

"ఏదో రాధ సాధన చేస్తూంటే ఏమయినా తప్పులు పోతూంటే సరిదిద్దటం తప్ప ఇప్పుడు పాడటం లేదండి. అభ్యాసం తప్పింది. ఎప్పుడయినా పాడమని అడిగినా పాత విషయాలు జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొని బాధ పడుతుందని అడగను. పది సంవత్సరాల క్రితం జబ్బు చేసి మాధవ్ చనిపోయాడు. వాడు ప్రాణంకన్న మిన్నగా చూసుకునే వయొలిన్ నా దగ్గరకు తెచ్చుకున్నాను. అది చెరపలేని చోటికి చేరుతున్నదనే తృప్తితో ఆఖరి క్షణాల్లో కూడ వాడి కళ్ళు ఆనందంగా మెరిశాయి. ఎంతో అపురూపంగా ఆ వయొలిన్ నా ఎదలో ఉంచాడు రాఘవయ్యగారూ" వేణుగోపాలంగారి గొంతు దుఃఖంతో పూడుకుపోయింది. అలాగే తమాయించుకున్నారు.

ఎవరికి కనబడకుండ కనుకొలుకుల్లో నిలిచిన నీరు తుడుచుకుంటున్న గోపాలంగారిని చూచి రాఘవయ్యగారు చాల బాధపడ్డారు.

"క్షమించండి గోపాలంగారూ, మీకూ మాధవ్ గారికి చిరస్మరణీయమైన ఆ వయొలిన్‌కు, మీ కుటుంబమునకు ఉన్న పవిత్రమైన అనుబంధాన్ని తెలియకోక ఆ విషయం ప్రస్తావించి మిమ్మల్ని బాధించాను. క్షమించండి. వస్తాను" అని బయటికి వెళ్ళారు రాఘవయ్యగారు.

టేబిలుపైన ఉన్న కళ్ళ జోడు తీసుకుని పై పంచతో తుడుస్తూ అలాగే ఆలోచనలతో మునిగిపోయారు వేణుగోపాలంగారు. ★

వీరి
ఉజ్వల భవిష్యత్తు
ఇప్పుడే
నిర్ణయింపబడుతున్నది

ఇండియన్ ఓవర్‌సీస్ బ్యాంకు రికరింగ్ డిపాజిట్ పద్ధతిలో
పొదుపుచేసిన మొత్తం ద్వారా
కనీసం రూ. 5/- నుండి అదనంగా దాని గుణములతో
రూ. 500/- వరకు డిపాసిట్లు పుచ్చుకొనబడును.

ప్రతినెలా డిపాసిట్ చేయబడు మొత్తమైన
రూ. 5/- రూ.10/- రూ. 50/- రూ. 100/- రూ. 500/-
క్రింద కనపరచినట్లు పెరుగును:

12 నెలలలో	రూ. 61.00	రూ. 122	రూ. 610	రూ. 1,220	రూ. 6,100
24 నెలలలో	,, 124.50	,, 249	,, 1,245	,, 2,490	,, 12,450
36 నెలలలో	,, 192.00	,, 384	,, 1,920	,, 3,840	,, 19,200
48 నెలలలో	,, 262.00	,, 524	,, 2,620	,, 5,240	,, 26,200

ఇండియన్ ఓవర్సీస్ బ్యాంక్ లిమిటెడ్

ప్రధాన కార్యాలయము: 151, మౌంట్‌రోడ్, మద్రాస్-2

మీకు సేవచేయుటకొరకు 100 టికి పైబడిన బ్రాంచి ఆఫీసులు ఇండియా లోని ముఖ్యమైన చోట్లలో గలవు. వీటిలో తమిళ దేశంలో మాత్రం 60 కి పైబడిన బ్రాంచి ఆఫీసులు గలవు.

ఎమ్. సిటి. ముత్తయ్యా
చేర్మన్

కె. ఎం. నంజప్ప
జనరల్ మానేజర్

IOB 17-6A